

Evolució i el rendiment del Consell Consultiu

L'autor considera que el Consell Consultiu ha estat una institució reeixida en l'etapa democràtica més llarga que ha viscut Catalunya i que ha acompanyat la formació d'una generació d'iuspublicistes de Catalunya.

La seva activitat s'ha centrat en l'emissió de dictàmens, majoritàriament per sol·licitud del Govern, sobre l'estatutarietat i la constitucionalitat de lleis estatals i de projectes i proposicions de lleis catalanes, d'acord amb les funcions establertes en l'Estatut d'autonomia de Catalunya de 1979. Entre els dictàmens sol·licitats ha predominat la consulta sobre lleis centrals, cosa que posa en relleu la importància de la institució de rellevància estatutària, com a organisme de garantia de l'autonomia de Catalunya, tot i que la seva activitat és de caràcter assessor des del vessant jurídic, tant al Govern com al Parlament. A banda d'això, són també trets característics de la institució: la independència, l'actuació a instància de part i que els seus dictàmens culminen l'activitat consultiva dins de la Generalitat.

El Consell Consultiu ha transformat la forma d'actuar al llarg de la seva vida institucional, tot i que les modificacions legislatives que l'han afectat durant aquests 28 anys no han estat substancials, a parer de l'autor. Els dictàmens han dialogat amb la doctrina del Tribunal Constitucional i han mantingut, en matèries significatives, una interpretació jurídica diferent, que, a vegades, ha influït en la jurisprudència posterior de l'alt tribunal. Els dictàmens del Consell Consultiu han tractat les lleis estatals i catalanes més transcendents i, no poques vegades, les seves decisions han tingut una certa repercussió mediàtica i social. Igualment, dels seus parers n'han derivat conseqüències jurídiques i polítiques, en tant que a partir dels dictàmens bé s'han interposat recursos d'inconstitucionalitat o presentat conflictes de competència; bé s'han modificat projectes i proposicions de lleis catalanes en la seva fase parlamentària final.

Per tot això, l'autor entén que l'èxit de la institució ha fet que la reforma estatutària de 2006 en reformulés l'existència i en potenciés les funcions, tot creant la institució que l'ha de substituir i donar continuïtat: el Consell de Garanties Estatutàries.

La composició, els òrgans i l'estatut dels membres del Consell de Garanties Estatutàries

L'article proposa un estudi del marc jurídic que ordena la composició, l'organització i el funcionament del Consell de Garanties Estatutàries de Catalunya.

Per fer-ho, s'estructura en quatre capítols. El primer analitza l'autonomia orgànica, funcional i pressupostària d'aquesta institució d'autogovern. En aquest capítol introductori es parteix d'un breu apunt en el bloc de la constitucionalitat i en la jurisprudència del Tribunal Constitucional que ha interpretat el procés de descentralització de la funció consultiva a l'Estat de les autonomies. En aquest sentit, la majoria dels consells consultius autonòmics presenten diferències substancials que es projecten no tan sols en la seva composició, règim de designació dels seus membres, organització i funcionament intern, sinó també en el catàleg de competències que tenen encomanades. Ara bé, malgrat les diferències, tots aquests ens reuneixen també uns perfils comuns. Primerament, tots són òrgans col·legiats dotats d'autoritat que gaudeixen d'autonomia orgànica i funcional. El seu règim d'organització i funcionament pretén assegurar-los la independència, l'objectivitat i la qualificació tècnica, qualitats totes aquestes coherents amb la funció que se'ls encomana i l'àmbit en què aquesta es desenvolupa, la qual cosa reforça indefugiblement la seva posició institucional. L'article analitza aquestes garanties, projectant-les al Consell de Garanties Estatutàries de Catalunya.

Partint d'aquesta base, el segon capítol de l'article descriu la composició del Consell i el procés de designació dels seus membres, en què intervé tant el Parlament com el Govern autonòmics. Seguidament, el tercer capítol descriu l'organització interna i el règim de funcionament de la institució, prenent en

consideració les previsions de la Llei 2/2009, de 12 de febrer, que la regula. Finalment, el darrer capítol analitza, succintament, l'Estatut dels consellers.

La incidència dels dictàmens del Consell de Garanties Estatutàries en l'exercici de la funció legislativa del Parlament

L'article estudia, d'acord amb l'Estatut i la Llei 2/2009, el règim jurídic dels dictàmens del Consell de Garanties Estatutàries sobre propostes normatives del Parlament i del Govern de la Generalitat. Es posa en relleu que el Consell de Garanties Estatutàries és una nova institució creada per l'Estatut de 2006, que té com a antecedent el Consell Consultiu derivat de l'Estatut de 1979. Es destaca que entre el Consell de Garanties Estatutàries i el Consell Consultiu hi ha dues diferències principals: en primer lloc, els supòsits d'intervenció del Consell de Garanties Estatutàries són més nombrosos que els del Consell Consultiu, ja que inclouen, per exemple, noves fonts del dret (decrets legislatius, decrets llei) i nous subjectes legitimats per sol·licitar dictamen (Síndic de Greuges, ens locals); en segon lloc, i aquest, sens dubte, és l'element diferencial de més transcendència, la naturalesa jurídica del Consell Consultiu és, coherentment amb la seva denominació, la d'òrgan exclusivament consultiu, ja que cap dels seus dictàmens no són vinculants, mentre que la naturalesa jurídica del Consell de Garanties Estatutàries és en uns casos d'òrgan també consultiu, i en altres, d'òrgan de tutela institucional quan els seus dictàmens tenen caràcter vinculant en matèria de drets reconeguts per l'Estatut. L'article incideix sobretot en els efectes que tenen els dictàmens sobre l'exercici de la funció legislativa del Parlament. Aquests efectes són especialment transcendents en el cas dels dictàmens vinculants, ja que suposen introduir límits a la voluntat del Parlament. Es conclou afirmant l'encaix constitucional d'aquesta darrera opció, ja que respecta la configuració que la norma suprema fa del Parlament autonòmic com a poder legislatiu i del Tribunal Constitucional com a l'òrgan encarregat del control de la constitucionalitat de les lleis.

El paper del Consell de Garanties Estatutàries en els recursos i conflictes que s'hagin d'interposar davant el Tribunal Constitucional

L'article analitza una de les funcions que l'Estatut d'autonomia atribueix al Consell de Garanties Estatutàries: dictaminar sobre la interposició dels recursos d'inconstitucionalitat, els conflictes de competències i els conflictes en defensa de l'autonomia local que es vulguin interposar des de Catalunya davant el Tribunal Constitucional. Després d'assenyalar els supòsits en què aquest dictamen preceptiu està previst, s'analitzen els principals aspectes del seu règim jurídic. Concretament, i per aquest ordre, la sol·licitud de dictamen, l'admissió a tràmit d'aquesta sol·licitud, la realització del dictamen i els seus efectes jurídics. Aquest estudi permet determinar la naturalesa jurídica de la funció dictaminadora del Consell de Garanties Estatutàries en aquest àmbit, així com alguns dels problemes –sobretot de caràcter temporal– que poden plantejar-se a la pràctica en alguns casos.

Resúmenes

La actividad del Consejo Consultivo, una institución llevada a cabo

El autor considera que el Consejo Consultivo ha sido una institución exitosa en la etapa democrática más larga que ha vivido Cataluña y que ha acompañado la formación de una generación de publicistas de Cataluña.

Su actividad se ha centrado en la emisión de dictámenes, mayoritariamente a solicitud del Gobierno, sobre la estatutariedad y la constitucionalidad de leyes estatales y de proyectos y proposiciones de leyes catalanas, de acuerdo con las funciones establecidas en el Estatuto de Autonomía de Cataluña de

1979. Entre los dictámenes solicitados ha predominado la consulta sobre leyes centrales, lo que pone de relieve la importancia de la institución, de relevancia estatutaria, como organismo de garantía de la autonomía de Cataluña, aunque su actividad es de carácter asesor desde la vertiente jurídica, tanto al Gobierno como al Parlamento. Aparte de ello, son también elementos característicos de la institución la independencia, la actuación a instancia de parte y el hecho de que sus dictámenes culminan la actividad consultiva dentro de la Generalitat.

El Consejo Consultivo ha transformado la forma de actuar a lo largo de su vida institucional, aunque las modificaciones legislativas que le han afectado durante estos 28 años no han sido sustanciales, a opinión del autor. Los dictámenes han dialogado con la doctrina del Tribunal Constitucional y han mantenido, en materias significativas, una interpretación jurídica diferente, que, a veces, ha influido en la jurisprudencia posterior del alto tribunal. Los dictámenes del Consejo Consultivo han tratado sobre las leyes estatales y catalanas más trascendentes y, no pocas veces, sus decisiones han tenido cierta repercusión mediática y social. Igualmente, de sus opiniones han derivado consecuencias jurídicas y políticas, en tanto que a partir de los dictámenes bien se han interpuesto recursos de inconstitucionalidad o presentado conflictos de competencia; bien se han modificado proyectos y proposiciones de leyes catalanas en su fase parlamentaria final.

Por todo ello, el autor entiende que el éxito de la institución ha hecho que la reforma estatutaria de 2006 reformulara su existencia y potenciara sus funciones, creando la institución que lo tiene que sustituir y dar continuidad: el Consejo de Garantías Estatutarias.

Composición, organización y estatuto de los miembros del Consejo de Garantías Estatutarias

El artículo propone un estudio del marco jurídico que ordena la composición, la organización y el funcionamiento del Consejo de Garantías Estatutarias de Cataluña.

Para ello, se estructura en cuatro capítulos. El primero analiza la autonomía orgánica, funcional y presupuestaria de esta institución de autogobierno. En este capítulo introductorio se parte de un breve apunte al bloque de la constitucionalidad y a la jurisprudencia del Tribunal Constitucional que ha interpretado el proceso de descentralización de la función consultiva en el Estado de las autonomías. En este sentido, la mayoría de los consejos consultivos autonómicos presentan diferencias sustanciales que se proyectan no solamente en su composición, régimen de designación de sus miembros, organización y funcionamiento interno, sino también en el catálogo de competencias que tienen encomendadas. Ahora bien, a pesar de las diferencias, todos estos entes reúnen también unos perfiles comunes. Primeramente, todos son órganos colegiados dotados de auctoritas que disfrutan de autonomía orgánica y funcional. Su régimen de organización y funcionamiento pretende asegurar su independencia, su objetividad y su cualificación técnica, cualidades todas ellas coherentes con la función que se les encomienda y el ámbito en el que esta se desarrolla, lo que refuerza completamente su posición institucional. El artículo analiza estas garantías, proyectándolas al Consejo de Garantías Estatutarias de Cataluña.

Partiendo de esta base, el segundo capítulo del artículo describe la composición del Consejo y el proceso de designación de sus miembros, en el que interviene tanto el Parlamento como el Gobierno autonómicos. Seguidamente, el tercer capítulo describe la organización interna y el régimen de funcionamiento de la institución, tomando en consideración las previsiones de la Ley 2/2009, de 12 de febrero, que la regula. Finalmente, el último capítulo analiza, sucintamente, el Estatuto de los Consejeros.

La incidencia de los dictámenes del Consejo de Garantías Estatutarias en el ejercicio de la función legislativa del Parlamento

El artículo estudia, de acuerdo con el Estatuto y la Ley 2/2009, el régimen jurídico de los dictámenes del Consejo de Garantías Estatutarias sobre propuestas normativas del Parlamento y del Gobierno de

la Generalitat. Se pone de relieve que el Consejo de Garantías Estatutarias es una nueva institución creada por el Estatuto de 2006, que tiene como antecedente el Consejo Consultivo derivado del Estatuto de 1979. Se destaca que entre el Consejo de Garantías Estatutarias y el Consejo Consultivo hay dos diferencias principales: en primer lugar, los supuestos de intervención del Consejo de Garantías Estatutarias son más numerosos que los del Consejo Consultivo, ya que incluyen, por ejemplo, nuevas fuentes del derecho (decretos legislativos, decretos ley) y nuevos sujetos legitimados para solicitar dictamen (Síndic de Greuges, entes locales); en segundo lugar, y este, sin duda, es el elemento diferencial de más trascendencia, la naturaleza jurídica del Consejo Consultivo es, coherentemente con su denominación, la de órgano exclusivamente consultivo, ya que ninguno de sus dictámenes son vinculantes, mientras que la naturaleza jurídica del Consejo de Garantías Estatutarias es en unos casos de órgano también consultivo y, en otros, de órgano de tutela institucional cuando sus dictámenes tienen carácter vinculante en materia de derechos reconocidos por el Estatuto. El artículo incide sobre todo en los efectos que tienen los dictámenes sobre el ejercicio de la función legislativa del Parlamento. Estos efectos son especialmente trascendentes en el caso de los dictámenes vinculantes, ya que suponen introducir límites a la voluntad del Parlamento. Se concluye afirmando el encaje constitucional de esta última opción, ya que respeta la configuración que la norma suprema hace del Parlamento autonómico como poder legislativo y del Tribunal Constitucional como el órgano encargado del control de la constitucionalidad de las leyes.

El papel del Consejo de Garantías Estatutarias en los recursos y conflictos que se deban interponer ante el Tribunal Constitucional

El artículo analiza una de las funciones que el Estatuto de Autonomía atribuye al Consejo de Garantías Estatutarias: dictaminar sobre la interposición de los recursos de inconstitucionalidad, los conflictos de competencias y los conflictos en defensa de la autonomía local que se quieran interponer desde Cataluña ante el Tribunal Constitucional. Después de señalar los supuestos en los que este dictamen preceptivo está previsto, se analizan los principales aspectos de su régimen jurídico. Concretamente, y por este orden, la solicitud de dictamen, la admisión a trámite de esta solicitud, la realización del dictamen y sus efectos jurídicos. Este estudio permite determinar la naturaleza jurídica de la función dictaminadora del Consejo de Garantías Estatutarias en este ámbito, así como algunos de los problemas –sobre todo de carácter temporal– que pueden plantearse en la práctica en algunos casos.

Resumits

Era activitat deth Conselh Consultatiu, ua institucion amiada a tèrme

Er autor considèrè qu'eth Conselh Consultatiu a estat ua institucion reüsida ena etapa democratica mès longa qu'a viscut Catalonha e qu'a acompanhat era formacion d'ua generacion de iuspublicistes de Catalonha.

Era sua activitat s'a centrat ena emision de jutjaments, majoritàriament per sollicitud deth Govèrn, sus era estatutarietat e era constitucionalitat de leis estataus e de projèctes e proposicions de leis catalanes, d'acòrd damb es foncions establides en Estatut d'autonomia de Catalonha de 1979. Entre es jutjaments sollicitadi a predominat era consulta sus leis centraus, causa que hè a destacar era importància dera institucion d'importància estatutària, coma organisme de gatge dera autonomia de Catalonha, maugrat qu'era sua activitat ei de caractèr assessor tre eth vessant juridic, tant en Govèrn coma en Parlament. A banda d'açò, son tanben trèti characteristics dera institucion: era independència, era accion a instància de part e qu'es sòns jutjaments culminen era activitat consultativa laguens era Generalitat.

Eth Conselh Consultatiu a transformat era manèra d'actuar ath long dera sua vida institucionau, maugrat qu'es modificacions legislatiues que l'an afectat pendent aguesti 28 ans non an estat substancials,

segons era opinion der autor. Es jutjaments an dialogat damb era doctrina deth Tribunau Constitucionau e an mantengut, en matèries significatives, ua interpretacion juridica diferenta, que, a viatges, a influït ena jurisprudéncia posteriora deth naut tribunau. Es jutjaments deth Conselh Consultatiu an tractat es leis estatus e catalanes mès transcendentes e, non pòqui còps, es sues decisions an agut ua cèrta repercussion mediatica e sociala. Egalament, des sues opinions n'an derivat conseqüéncias juridiques e politiquas, per mor qu'a compdar des jutjaments ben s'an interpausat recorsi d'inconstitucionalitat o s'i an presentat conflictes de competéncia; ben s'an modificat projectes e proposicions de leis catalanes ena sua fasa parlamentària finau.

Per tot açò, er autor compren qu'eth succès dera institucion a hèt qu'era reforma estatutària de 2006 ne reformulèsse era existéncia e ne potencièsse es foncions, en tot crear era institucion que va a substituir e a dar continuïtat: eth Conselh de Gatges Estatutaris.

Composicion, organizacion e estatut des membres deth Conselh de Gatges Estatutaris

Er article propòse un estudi deth marc juridic qu'ordene era composicion, era organizacion e eth foncionament deth Conselh de Gatges Estatutaris de Catalonha.

Entà hèc, er article s'estructure en quate capítols. Eth primèr analise era autonomia organica, foncionau e pressupostària d'aquera institucion d'autogovèrn. En aquest capítol introductòri se partís d'ua brèu nòta en bloc dera constitucionalitat e era jurisprudéncia deth Tribunau Constitucionau qu'a interpretat eth procès de descentralizacion dera foncion consultativa ar Estat des autonomies. En aquest sens, era majoritat des conselhs consultatius autonòmics presenten diferéncias substanciaus que se projècten non sonque ena sua composicion, regim de designacion des sòns membres, organizacion e foncionament intèrn, mès tanben en catalòg de competéncias qu'an manades. Totun, maugrat es diferéncias, toti aguesti mos amassen tanben uns perfils comuns. Prumèrament, toti son organs collegiadi dotadi d'auctoritas que gaudissen d'autonomia organica e foncionau. Eth sòn regim d'organizacion e foncionament preten assegurar-les era independéncia, era objectivitat e era qualificacion tecnica, qualitats totes aquestes coerentes damb era foncion que se les mane en encastre en qué aguesta se desvolòpe, çò que refortilhe indefugiblement era sua posicion institucionau. Er article analise aguesti gatges, en tot projectar-les en Conselh de Gatges Estatutaris de Catalonha.

En tot partir d'aguesta basa, eth dusau capítol der article descriu era composicion deth Conselh e eth procès de designacion des sòns membres, en qué interven tant eth Parlament coma eth Govèrn autonomic. De contunh, eth tresau capítol descriu era organizacion intèrna e eth regim de foncionament dera institucion, en tot préner en consideracion es previsions dera Lei 2/2009, de 12 de hereuèr, que la regule. Fin finau, eth darrèr capítol analise, succintament, er Estatut des conselhèrs.

Era incidéncia des jutjaments deth Conselh de Gatges Estatutaris en exercici dera foncion legislatiua deth Parlament

Er article estúdie, d'acòrd damb er Estatut e era Lei 2/2009, eth regim juridic des jutjaments deth Conselh de Gatges Estatutaris sus prepauses normatiues deth Parlament e deth Govèrn dera Generalitat. Se met en relèu qu'eth Conselh de Gatges Estatutaris ei ua nua institucion creada per Estatut de 2006, qu'a coma antecedent eth Conselh Consultatiu derivat der Estatut de 1979. Se destaque qu'entre eth Conselh de Gatges Estatutaris e eth Conselh Consultatiu i a dues diferéncias principaus: en primèr lòc, es suposicions d'intervencion deth Conselh de Gatges Estatutaris son mès nombroses qu'es deth Conselh Consultatiu, pr'amor qu'includissen, per exemple, naues hònts deth dret (decrèts legislatius, decretès lei) e naui subjèctes legitimadi entà sollicitar jutjament (Sindic de Grèuges, entitats locals); en dusau lòc, e açò qu'ei, sense dobte, er element diferenciau de mès transcendéncia, era natura juridica deth Conselh Consultatiu ei, d'acòrd damb era sua denominacion, era d'organ exclusivament consultatiu, pr'amor que cap des sòns jutjaments non son vinculants, mentre qu'era natura juridica deth Conselh de Gatges Estatutaris ei en bèri casi d'organ tanben consultatiu, e en d'auti, d'organ de tutolatge institucionau

quan es sòn jutjaments an caràcter vinculant en matèria de drets arreconeishudi per Estatut. Er article suberven sustot enes efèctes qu'an es jutjaments sus er exercici dera foncion legislatiua deth Parlament. Aguesti efèctes son mès que mès transcendents en cas des jutjaments vinculants, pr'amor que supausen introdusir limits ara voluntat deth Parlament. Se concludís en tot afirmar er assemblatge constituicionau d'aguesta darrèra opcion, pr'amor que respècte era configuracion qu'era nòrma suprèma hè deth Parlament autonomic coma poder legislatiu e deth Tribunau Constitucionau coma organ encargat deth contraròtle dera constitucionalitat des leis.

Eth papèr deth Conselh de Gatges Estatutaris enes recorsi e conflictes que s'agen d'interpausar deuant eth Tribunau Constitucionau

Er article analise ua des foncions qu'er Estatut d'autonomia atribuís ath Conselh de Gatges Estatutaris: estimar sus era interposicion des recorsi d'inconstitucionalitat, es conflictes de competències e es conflictes en defensa dera autonomia locau que se volguen interpausar des de Catalonha deuant eth Tribunau Constitucionau. Dempús de soslinhar es suposicions en qué aguest jutjament preceptiu ei previst, s'analisen es principaus aspèctes deth sòn regim juridic. Concrètament, e per aguest orde, era sollicitud de jutjament, era admission a tramit d'aquera sollicitud, era realizacion deth jutjament e es sòn efèctes juridics. Aqueth estudi permet determinar era natura juridica dera foncion preceptora deth Conselh de Gatges Estatutaris en aguest encastre, atau coma quauqui problèmas –sustot es de caràcter temporau– que pòden proposar-se ena practica en bèri cas.

Abstracts

The activity of the Consultative Board, an institution that ran its course

The author believes that the Advisory Board has been a success during the longest period of democracy ever enjoyed in Catalonia, supporting the development of a generation of Catalan jurists.

Its work has focused on issuing opinions, mostly at the behest of the Government, on the compatibility of state laws and drafts and proposals for Catalan laws with the Statutes of Autonomy and the Constitution, as provided for in the Statute of Autonomy for Catalonia of 1979. Most of the opinions requested relate to central legislation, which highlights the importance of the institution, of statutory relevance, as a guardian of Catalan autonomy, albeit as a legal consultant to both the Government and the Parliament. Apart from this, the institution is also characterised by its independence, its ex parte application and the fact that its opinion represents the conclusion of the consultation process within the Government of Catalonia.

The Advisory Board has continuously changed the way it operates throughout its lifetime, although the author does not believe that the legal developments that have affected it over the last 28 years are particularly significant. The opinions have entered the realms of Constitutional Court doctrine and have reached different legal conclusions in certain significant areas, on occasions influencing subsequent high-court case law. The opinions issued by the Advisory Board have covered the most important state and Catalan laws, and on numerous occasions its conclusions have had a noticeable effect on the media and society as a whole. Furthermore, its opinions have had legal and political consequences, as opinions have resulted in appeals being filed on the basis of constitutionality and conflicts of jurisdiction being raised. Drafts and proposals for Catalan laws have also been amended in their final parliamentary phase.

On account of the foregoing, the author believes that the success of the institution led to the statutory reform of 2006 reviewing its organisation and enhancing its functions, creating the institution that will replace it and continue its work: the Board of Statutory Guarantees.

The composition, organisation and status of members of the Council for Statutory Guarantees

The article proposes a study of the legal framework for the composition, organisation and operation of the Catalan Board of Statutory Guarantees.

The article is divided into four chapters. Chapter 1 analyses the organic, functional and budgetary autonomy of this institution of self-government. This introductory chapter starts with a summary of the constitutional block and the case law of the Constitutional Court, which has interpreted the process of decentralising the advisory function in the “State of Autonomies”. In this sense, most of the regional advisory boards are significantly different from one another, not just in terms of their composition, the methods used to appoint members, their organisation and their internal operation, but also in terms of the repertoire of powers granted to them. However, despite the differences, they all have certain common features: firstly, they are all prestigious collegial bodies that enjoy organic and functional autonomy. Their organisation and operating methods are designed to ensure their independence, objectivity and technical qualification, qualities that are consistent with the function entrusted to them and the scope within which they operate, which reinforces their institutional position. This article analyses these guarantees, projecting them onto the Catalan Board of Statutory Guarantees.

On the basis of this, Chapter 2 of the article describes the composition of the Board and the process for appointing its members, in which the regional Parliament and Government both participate. Chapter 3 describes the institution’s internal organisation and operating methods, taking into consideration the provisions of Law 2/2009 of 12 February, which govern it. Finally, the last chapter briefly analyses the regulations applicable to board members.

The impact of the rulings of the Council for Statutory Guarantees on the exercise of the Parliament of Catalonia’s legislative function

The article studies, in accordance with the Statute and Law 2/2009, the legal regime of the rulings of the Council of Statutory Guarantees on the legislative proposals of the Parliament and Government of Catalonia. The fact that the Council of Statutory Guarantees is a new institution created by the Statute of 2006 whose predecessor is the Consultative Board derived from the Statute of 1979 is highlighted. The two main differences between the Council of Statutory Guarantees and the Consultative Board are stressed: firstly, the Council of Statutory Guarantees is involved in more areas, including new sources of law (legislative decrees, law decrees) and new legitimised subjects from whom rulings can be requested (Ombudsman, local entities); secondly – and this is without a doubt the most important difference – the legal nature of the Consultative Board is, as the name suggests, that of an exclusively consultative body as none of its rulings are binding. The legal nature of the Council of Statutory Guarantees, meanwhile, is in some cases also that of a consultative body and in others, when its rulings are of a binding nature with respect to rights recognised by the central government, that of a body with institutional protection. The article particularly stresses the effects that rulings have on the exercise of the Parliament of Catalonia’s legislative function. These effects are especially important in the case of binding rulings, since these mean introducing limits to the will of Parliament. It concludes by making the case for how well this fits with the Spanish Constitution, since it respects how constitutional law sets up the system: the parliament of the autonomous community as the legislative power and the Constitutional Court charged with monitoring the constitutionality of laws.

The role of the Council for Statutory Guarantees in appeals and conflicts that are to go before the Constitutional Court

The article analyses the functions that the Statute of Autonomy grants to the Board of Statutory Guarantees: issuing opinions on appeals made on the basis of constitutionality, conflicts of jurisdiction and conflicts in defence of local autonomy to be brought before the Constitutional Court from Catalonia.

After setting out the circumstances under which this mandatory opinion is provided for, the article analyses the primary aspects of its legal framework, specifically, and in this order: the application for an opinion, acceptance of the application, formulation of the opinion and its legal effects. This study explains the legal nature of the advisory function of the Board of Statutory Guarantees in this area, as well as some of the problems - in particular temporary problems - that may arise in certain cases.

Résumés

L'activité du Conseil Consultatif, une institution menée à terme

L'auteur considère que le Conseil Consultatif a été une institution qui connut un grand succès durant la plus longue étape démocratique que la Catalogne a vécu et qui a dirigé la formation de toute une génération d'experts en droit public en Catalogne.

Sa principale activité s'est axée sur l'émission de jugements, pour la plupart sollicités par le Gouvernement, sur le respect des notions statutaires et constitutionnelles des lois étatiques, des projets ainsi que des propositions de lois catalanes, en fonction de ce qui est stipulé dans le Statut autonome de Catalogne de 1979. Parmi les jugements sollicités y prédominaient les consultations sur les lois centrales, fait qui met en évidence l'ampleur de l'importance statutaire de cette institution comme organisme de garantie de l'autonomie de la Catalogne, bien que son activité soit de caractère consultatif, d'un point de vue juridique, aussi bien pour le Gouvernement que pour le Parlement. Mise à part tout cela, elle a, également, d'autres caractéristiques importantes telles que l'indépendance, l'intervention sur requête ainsi que le fait que ces jugements culminent l'activité consultative de la Generalitat.

Le Conseil Consultatif a modifié son comportement tout au long de sa vie institutionnelle, bien que, selon l'auteur, les modifications législatives qui l'ont affectées, durant ces 28 dernières années, n'aient pas été substantielles. Ses jugements ont discoursé avec la doctrine du Tribunal Constitutionnel et ils ont maintenu, dans certaines matières significatives, une interprétation juridique différente, qui, dans certains cas, a influencé la jurisprudence postérieure du Haut Tribunal. Les jugements du Conseil Consultatif ont concerné aussi bien des lois étatiques que des lois catalanes les plus transcendantes et, plus d'une fois, ses décisions ont eu une certaine répercussion médiatique et sociale. De même, certaines conséquences juridiques et politiques ont été influencées par son point de vue, attendu qu'à partir de ces jugements, d'une part, des recours traitant de l'anti-constitutionnalité ont été interposés et des conflits de compétence ont été présentés puis. D'autre part, des projets ainsi que des propositions de lois catalanes ont été modifiés dans leur phase parlementaire finale.

C'est pourquoi que l'auteur reconnaît que le succès de cette institution a entraîné le fait que la réforme statutaire de 2006 en reformula l'existence et accorda plus de pouvoirs à ses fonctions, tout en créant, cependant, une institution qui devra la substituer et la perpétuer : le Conseil de Garanties Statutaires.

Composition, organisation et statut des membres du Conseil de Garanties Statutaires

Cet article offre une étude du cadre juridique qui régit la composition, l'organisation ainsi que le fonctionnement du Conseil de Garanties Statutaires de Catalogne.

Pour cela, il est structuré en quatre chapitres. Le premier analyse l'autonomie organique, fonctionnelle et budgétaire de cette institution de l'autogouvernement. Dans ce chapitre introductif, on part d'un bref commentaire sur l'agrégat de la constitutionnalité ainsi que sur la jurisprudence du Tribunal Constitutionnel, qui a interprété le processus de décentralisation de la fonction consultative de l'État des autonomies. Dans ce sens là, la plupart des conseils consultatifs autonomiques présentent des différences

substantielles qui ne se reflètent pas uniquement dans leur composition, leur régime de désignation de leurs membres, leur organisation ou encore leur fonctionnement interne, mais aussi dans l'énumération des compétences dont ils sont chargés. Toutefois, malgré leurs différences, ces derniers réunissent également des profils communs. Tout premier, ce sont tous des organes associés, dotés d'auctoritas, qui jouissent d'une certaine autonomie organique et fonctionnelle. Leur régime d'organisation et de fonctionnement prétend leur assurer l'indépendance, l'objectivité ainsi que la qualification technique, toutes ces qualités sont cohérentes par rapport à la fonction qu'ils doivent mener à bien et le cadre dans lequel cette dernière se développe ; tout ceci renforce, inévitablement, leur position institutionnelle. L'article analyse ces garanties, en les faisant suivre au Conseil de Garanties Statutaires de Catalogne.

Partant de cette base, le deuxième chapitre de l'article décrit la composition du Conseil ainsi que le processus de désignation de ses membres, dans lequel intervient aussi bien le Parlement que le Gouvernement autonomiques. Par la suite, le troisième chapitre décrit l'organisation interne ainsi que le régime de fonctionnement de cette institution, tout en prenant en considération les prévisions de la Loi 2/2009, du 12 février, qui la régit. Finalement, le dernier chapitre analyse, brièvement, le Statut des conseillers.

L'incidence des avis du Conseil des garanties statutaires sur l'exercice de la fonction législative du Parlement

L'article s'intéresse, conformément au Statut d'autonomie et à la Loi 2/2009, au régime juridique des avis du Conseil des garanties statutaires portant sur les propositions de loi du Parlement et du gouvernement de la Generalitat. Il explique que le Conseil des garanties statutaires est une nouvelle institution créée par le Statut d'autonomie de 2006 et qu'il substitue le Conseil consultatif né du Statut de 1979. Il détaille les deux différences principales entre le Conseil des garanties statutaires et le Conseil consultatif. Tout d'abord, les cas d'intervention du Conseil des garanties statutaires sont plus nombreux que ceux du Conseil consultatif. Ils comprennent par exemple, des nouvelles sources de droit (décrets législatifs, décrets-lois) et de nouveaux sujets autorisés à requérir un avis –Sindic de Greuges (Défenseur du peuple en Catalogne), organismes locaux–. Ensuite, et il s'agit d'ailleurs sans doute de la différence la plus importante, la nature juridique du Conseil consultatif est, comme l'indique son intitulé, celle d'un organisme uniquement consultatif, sachant que ses avis n'ont pas force obligatoire, alors que la nature juridique du Conseil des garanties statutaires est dans certains cas, celle d'un organe consultatif et dans d'autres, celle d'un organe de tutelle institutionnelle lorsque ses avis ont un caractère obligatoire en matière de droits reconnus par le Statut. L'article met notamment l'accent sur les effets des avis sur l'exercice de la fonction législative du Parlement. Ces effets sont particulièrement importants dans le cas des avis contraignants, car ils constituent une limite à la volonté du Parlement. Il termine en soulignant l'adaptation à la Constitution de cette dernière option, car elle respecte ce que la norme suprême prévoit pour le Parlement de la communauté autonome en tant que pouvoir législatif et pour le Tribunal constitutionnel comme organe chargé du contrôle de la constitutionnalité des lois.

Le rôle du Conseil de Garanties Statutaires dans les recours et les conflits qui doivent être présentés devant le Tribunal Constitutionnel

L'article analyse une des fonctions que le Statut d'Autonomie attribue au Conseil de Garanties Statutaires : juger l'interposition de recours d'anti-constitutionnalité, les conflits de compétence ainsi que les conflits pour la défense de l'autonomie locale qui veulent s'interposer depuis la Catalogne devant le Tribunal Constitutionnel. Après avoir indiqué les suppositions dans lesquelles ce jugement normatif est prévu, les principaux aspects de son régime juridique sont analysés. Plus concrètement, et dans cet ordre, la demande de jugement, l'admission de la démarche de cette demande, l'accomplissement du jugement ainsi que ses effets juridiques. Cette étude permet de déterminer la nature juridique de la fonction du jugement du Conseil de Garanties Statutaires dans ce domaine, ainsi que de certains problèmes –surtout du caractère temporel– qui peuvent être envisagés dans la pratique de certains cas.